**Ankenævnet for Forsikring**

918/13

Den 10. juni 2013 blev i sag nr. 83.589:

xxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx xxxxxx
xxxx xxxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

---

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Codan Forsikring A/S. Hun klager over, at selskabet har afvist at udbetale erstatning for varigt mén i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at yde dækning med henvisning til, at klagerens krav er forældet.

Det fremgår af sagen, at klageren den 21/8 2006 i forbindelse med sit arbejde var involveret i et færdselsuheld i Tanzania, hvor hun blev slynget rundt i en jeep og pådrog sig en rygskade. Klageren har anmeldt kravet til selskabet den 27/5 2012.

Ved mail af 21/10 2008 indbragte hun sagen for Arbejdsskadestyrelsen. Af mailen fremgår bl.a.:

> "Undertegnede var udsendt af Mellemfolkeligt samvirke i 2006 og pådrog mig i den forbindelse en skade på ryggen i forbindelse med kørsel ud til landsby.
>
> Da man oprindelig mente at skade skulle behandles konservativt og ville gå over af sig selv, valgte jeg i første omgang ikke at rejse krav om ulykkedækning, men blev sendt til behandling i Sydafrika og tilbage igen til Danmark gennem sygeforsikring.
>
> Da det efter et stykke tid desværre viste sig at skaden på ryggen var væsentlig større end oprindeligt diagnosticeret - blev skaden anmeldt til forsikringsselskabet 2007. Kravet er anerkendt af forsikringen, og afventer nu blot den endelige fastsættelse af méngrad. Rygoperation med udskiftning af to nederste disc's i ryggen til kunstige proteser blev foretaget her den 21. september 2008 - hvilket svarer til 2 år og 1 måned efter skadens oprindelse. Den lange

ventetid skyldes at jeg efter opholdet i Tanzania tog arbejde i Grønland og således har været underlagt de grønlandske sundhedsmyndigheder.
...
Jeg håber at kunne få en afklaring af om jeg har en mulighed for at søge om arbejdsskade erstatning, da min méngrad forventes at blive noget mere omfattende end oprindelig antaget, og i såfald, hvordan jeg går videre med sagen."

Af funktionsattest af 22/5 2009 fremgår, at der opstod akutte smerter i ryg og ben efter skaden. Disse var tiltagende, og senere kunne hun ikke gå eller stå. Det fremgår desuden, at klageren var sygemeldt fra den 21/8 2006 til den 1/1 2007 og igen fra den 1/10 2007.

I neurokirurgisk speciallægeerklæring af 29/6 2009 hedder det bl.a.:

"SKADEN DEN 21. AUGUST 2006
Som udsendt af Mellemfolkeligt Samvirke udsendt til Tanzania, hvor hun i forbindelse med kørsel på dårlig jordvej med 40-50 km. i timen som passager rammer stort hul i vejen og dermed slynges op mod jeepens tag og slynges tilbage i sædet. Fik derved forvridning af nakke- og lænderegion samt anslag mod sæderegionen. Klagede umiddelbart efter over voldsomme smerter i nakkeskulderågsregionen samt ned mellem skulderbladene og i lænden. Havde herudover udstråling til venstre ben.
Der blev lavet CT-skanning over lænderyggen, som viste udposninger fra de to nederste lændediski. Blev herefter konservativt behandlet. På grund af tiltagende smerter og svært ved at stå, overført til ... hospitalet i Sydafrika, hvor der laves supplerende MR-skanning over lænderyggen, som bekræfter udposning fra de to nederste lændediski. Samtidig laves der neurofysiologiske undersøgelser, som angiveligt viser at der ikke skulle være nerverodstryk, hvilket heller ikke skulle være set på MR-skanningerne.
På grund af fortsatte voldsomme gener i lænd og ben, mens aftagende i nakke-/skulderåget, kom skadelidte hjem til Danmark i november 2006, hvor hun i første omgang vurderes på ortopædkirurgisk hospital ved speciallæge ..., som ved fornyet MR-skanning finder uændrede forhold og derfor finder indikation for fortsat konservativ behandling.
Tager herefter til Grønland, men på grund af fortsatte smerter i lænden siden 2007, august måned, sygemeldt. Forsøger derfor at komme til Danmark med henblik på fornyet rygkirurgisk vurdering, hvilket ikke imødekommes og får derfor selv foranstaltet fornyet MR-skanning og rygkirurgisk vurdering på Alpha-klinikken, i München, i december 2007. Man foreslog fra Alpha-klinikken indsættelse af diskusprotese på de to nederste lændeniveauer. Da der ville være tale om egenbetaling, ikke muligt at gennemføre den behandling og søger derfor tilbage til ..., Ortopædkirurgisk afdeling, Rygsektionen, hvor speciallæge ... nu lægger patienten i gipskorset i 6 uger med god effekt og derfor stiller stivgørende operation versus diskusproteser i sigte. Der foretages i september 2008 operation, hvor der indsættes diskusproteser på de to nederste diski.
Dette hjalp noget på rygsmerterne, men ikke på bensmerterne. Havde inden operationen problemer med at holde på vandet samt smerter i den øverste del af bugen.
Efter operationen nu lave bugsmerter, ikke nogen inkontinens, men problemer med at mærke ophør med vandladning samt nedsat følesans i skeden og venstre side af skridtet og den nederste del af bugen, hvor der også er dysæstesi.
På grund af fortsatte moderate smerter mellem skulderbladene, blev der præoperativt foretaget MR-skanning over brystryggen, hvor man fandt normale forhold. Der har efter lænderyg-

operationen ikke været foretaget MR-skanning, men der er planlagt kontrol i august måned inkl. røntgenkontrol.

AKTUELLE KLAGER
Der klages over smerter i begge ben på højre side i form af jag og brændende dysæstesi på ydersiden af benet nående lilletåsiden af foden. På venstre side udstråling til ridebukseområdet, bagsiden af benet og venstre fodsål. Ligeledes som ovenfor anført dysæstesi i den nederste del af bugen og venstre lyske. Oplever jævnligt voldsomme krampejag i lysken.

Tager dagligt Laksantia for at kunne have normal afføring.

Var ellers kommet i gang med at undervise på Akademi-merkonom-uddannelsen, men siden 16.06.09 igen fuldtidssygemeldt på grund af smerter og gener.
Havde inden sygemeldingen 3-4 timer daglig undervisning som kunne klares, men herefter stort behov for hvile. Har forsøgt at komme over de 3-4 timer dagligt, men da med tiltagende lændesmerter til følge.
...
VURDERING
Efter min vurdering pådrog skadelidte sig voldsom distorsion af nakke-skulderåg samt lænderyggen og endelig kontusion af sæderegionen i forbindelse med ulykken den 21. august 2006. Har siden haft voldsomme reaktive muskulære spasmer i nakke-skulderåg, lænd og sæderegion.
Der er efter ulykken foretaget dels CT-skanning og flere MR-skanninger, der har vist patologiske forandringer i de to nederste lændediski uden at jeg dog har haft mulighed for at se disse beskrivelser.
Umiddelbart synes det svært at vurdere, hvorvidt fundene svarende til de to nederste lændediski skyldes ulykken eller disse har været til stede i en eller anden grad i form af almindelig diskusdegeneration. Hvor vidt skadelidtes klager i form af smerter mellem skulderbladene, lænd og sæderegion samt udstråling til benene har været betinget af fundene på MR-skanningen er udfra det materiale, jeg har haft for hånden, svært at vurdere, men jeg vil hæfte mig ved, at man langt hen ad vejen kun har fundet forandringer, som har givet anledning til ekspekterende holdning med konservativ behandlingstilgang og at det først er 3 år efter skaden, at der foretages operativ behandling. Hvorvidt denne har hjulpet skadelidte, er ligeledes svært bedømmeligt omend hun subjektivt oplever, at der har været en vis lindring med henblik på de egentlige dybe rygsmerter, mens det øvrige symptombillede er uforandret eller forværret samtidig med, at der synes at være tilkommet autonom dysfunktion og føleforstyrrelser hvad angår blære- og tarmfunktion. (Det bemærkes, at der i det postoperative forløb er foretaget CT-udredning over abdomen med henblik på, om der skulle være sammenvoksninger eller anden form for patologi, der kan forklare de nuværende problemer med tarmfunktion og vandladningsforstyrrelserne).
Umiddelbart synes tilstanden at være stationær, omend jeg vil foreslå MR-kontrol over lænderyggen samt stillingtagen til, om ikke der vil kunne opnåes en mere tilstrækkelig smertedækning ved hjælp af indsats mod neurogene smerter i form af medicinering med Gabapentin eller Lyrika. Dette vil nok optimalt bedst varetages ved henvisning til Smerteklinikken på ... Universitetshospital.

Med henblik på [klagerens] arbejdsevne må denne i ethvert erhverv betragtes som reduceret med mere end 2/3 og således også evnen til at opnå en indtjening svarende til [klagerens] indtjeningsevne før ulykken."

Af statusattest af 14/12 2009 fremgår bl.a.:

4. 83.589

"Der er af forespørgsel 12.11.09 forespurgt om ny statusattest med oplysning om svar på den sidste MR.-scanning, og om der er tale om en stationær tilstand.

MR-scanning er udført på Sygehus ... 10.11.09, MR-scanningen er inkonklusiv på de 2 nederste niveauer, da der er skygger fra de indsatte discusproteser.

Scanningen har således vist normale forhold helt ned til de 2 nederste discusproteser, den har ikke kunnet vise, om der er rodpåvirkning

Umiddelbart vil vi anbefale en supplerende kontrast-undersøgelse, en såkaldt myelografi til vurdering af pladsforhold., før man kan afgøre hendes fremtidige funktionsevne.

Det skønnes dog, at hun har en kronisk smertetilstand i lænden og specielt ned i venstre ben, der gør, at hendes erhvervsevne er varigt betydende nedsat."

Arbejdsskadestyrelsen anerkendte den 12/11 2009 ulykken som en arbejdsskade og fastslog årsagssammenhængen. Ved afgørelse af 1/12 2009 fastsatte Arbejdsskadestyrelsen det varige mén til 18 % og ved afgørelse af 10/3 2010 erhvervsevnetabet til 75 %. Ankestyrelsen ændrede ved afgørelse af 27/1 2011 Arbejdsskadestyrelsens ménfastsættelse til 20 %.

Klagerens pensionskasse tilkendte hende invalidepension fra den 1/8 2009, hvilket blev meddelt ved brev af 21/1 2010. Hun blev samme dag indstillet til kommunal førtidspension, som hun fik tilkendt fra den 1/3 2010.

Selskabet modtog den 29/5 2012 klagerens brev af 27/5 2012 vedlagt Arbejdsskadestyrelsens afgørelse og øvrige bilag. Af brevet fremgår følgende:

"Som oplyst telefonisk anmeldte undertegnede biluheld til JØP Gruppeforsikring primo januar 2010. Kravet blev ved skrivelse af 21.01.2010 anerkendt af JØP med tilbagevirkende kraft fra 1. september 2009.

På daværende tidspunkt forelå der endelig afklaring af tabt arbejdsevne som af Arbejdsskadestyrelsen var blevet fastsat til 75 procent. Der var imidlertid ikke truffet endelig afgørelse om méngraden.

En endelig afklaring af méngrad kom ved Ankestyrelsens afgørelse af 24.01.2011, hvor méngraden blev fastsat til 23 procent.

Da jeg havde givet JØP/Gruppeforsikringen ret til at indhente oplysninger, gik jeg ud fra at disse oplysninger også tilgik forsikringsselskabet. Der er nu gået over 1 år og jeg har fortsat intet hørt angående udbetaling af ulykkesdækningen for méngraden.

Jeg tillader mig derfor at forespørge til status på denne sag.

Da jeg af den telefoniske kontakt kunne forstå, at I ikke var bekendt med sagens dokumenter, hvilket undrer mig, fremsender jeg hermed de væsentligste papirer i sagen, og giver samtidig samtykke til at Codan kan indhente alle relevante oplysninger til belysning af sagen.

Jeg har ikke udfyldt endnu et anmeldelsesskema, idet jeg allerede 1. gang har fremsendt samtlige oplysninger til Gruppeforsikringen under JØP i forbindelse med anmeldelsen af kravet i januar 2010."

Efter at have modtaget lægelige og kommunale oplysninger samt oplysninger fra Arbejdsskadestyrelsen afviste selskabet ved brev af 17/9 2012 at yde dækning med henvisning til, at der senest den 21/8 2011 var indtrådt forældelse.

Klageren har indbragt sagen for nævnet den 14/11 2012. I et bilag til klageskemaet har hun anført følgende:

"Undertegnede var den 21. august 2006 udsat for en bilulykke i forbindelse med udstationering for Mellemfolkeligt Samvirke i Tanzania. I den forbindelse pådrog jeg mig en række skader på ryggen, dele af disse blev afhjulpet på sygehus i Sydafrika, anden del af skaden mente man ville gå i sig selv med tiden.

Da smerterne i lænden ikke aftog som ellers lægeligt forventet, har jeg i perioden fra august 2006 og frem til januar 2010 således været igennem en lang række af lægelige undersøgelser samt en større operation. Først efter sidste undersøgelse i januar 2010, konkluderer man at der ikke kan gøres mere operativt, og jeg derfor må acceptere at skaden ikke kan udbedres. Jeg har i hele perioden af læger fået oplyst at skaden ville gå i sig selv, og at operation ville fjerne smerter/gener.

Da smerterne ikke som forventet har aftaget i oktober 2008, bliver jeg af god bekendt gjort opmærksom på, at man skal meddele det til Arbejdsskadestyrelsen, da de ellers ville regne med at sagen var afsluttet. Jeg tager således kontakt til Arbejdsskadestyrelsen, men får her oplyst at der ikke er oprettet en sag. Jeg indgiver derfor anmeldelse, da jeg mod lægelige løfter fortsat er smerteplaget. Der er på dette tidspunkt planlagt en stor rygoperation, der skulle garantere at jeg vil blive helt frisk igen, men da en Arbejdsskade skal anmeldes ved ulykkens opståen er det væsentligt at denne bliver oprettet, også selvom der er sandsynlighed for at der ikke bliver noget mén.

Jeg bliver opereret september 2008, og oplever en væsentlig forbedring i forhold til smertesituation inden, smerterne går dog ikke helt væk, men lægeligt skønnes det at man skal afvente og se om ikke træning og tid kan få smerterne til at gå helt væk. Dette sker dog ikke, og man påbegynder her en større undersøgelse for at se om der er noget der kan gøres yderligere.

Den 29. juni 2009 bliver jeg af Arbejdsskadestyrelsen sendt til speciallæge ..., der konkluderer at skaden synes stationær, om end også han vil anbefale yderligere kontrol for at se om der ikke kan gøres noget for at smerterne helt forsvinder. Igen bliver jeg således stillet i udsigt at alting nok skal blive godt. Helt frem til dette tidspunkt har jeg været i arbejde, men må nu erkende at smerterne er for kraftige til at jeg kan fortsætte arbejde, og kommer således på sygedagpenge.

I forbindelse med sygedagpenge sag vurderer ... kommune, at man vil afvente og se hvad svaret fra lægerne er, og om der er mulighed for at jeg kan blive frisk igen. Ved kontakt i januar 2010 til Ortopædkirurger ... får de oplyst at han afventer svar fra seneste undersøgelse, men han må nok erkende at der ikke er så meget mere man kan gøre.

Kommunen vælger således at indstille mig til førtidspension, hvilket bevilliges i februar 2010.

På samme tidspunkt, må jeg jo så erkende at jeg har fået en varig skade, og jeg kontakter derfor JØP gennem hvilken jeg har pension og ulykkesdækning og meddeler dem sagens sammenhæng. Ved skrivelse af 4. februar 2010 anerkender Forenede Gruppeliv den nedsatte arbejdsevne, og jeg regner egentlig med at JØP således har behandlet min anmeldelse.

Ved fremsendelse af materiale fra JØP i marts 2012 bliver jeg opmærksom på, at der i forbindelse med skaden også har været en ulykkesforsikring gennem Codan, og at JØP i modsætning til at videresende sagen til Forenede Gruppeliv, ikke pr. automatik sender sagerne videre til Codan.

Jeg kontakter derfor Codan i april 2012, og får oplyst at de vil sende mig en skadeanmeldelsesblanket. Da der er gået nogle uger har jeg endnu ikke hørt noget fra Codan, men bliver kontaktet af beboer på min tidligere adresse om, at der fejlagtigt er sendt et brev til min tidligere adresse. Jeg får udfyldt disse og sender anmeldelsen til Codan, men undrer mig stærkt over at de ikke har fået oplysningerne tidligere, idet jeg jo havde anmeldt skaden til JØP (både mén og tabt erhvervsevne).

Codan indleder nu en sagsbehandling under hvilken sagen gentagne gange sendes til deres lægekonsulent, og man drager tvivl om Arbejdsskadestyrelsens afgørelse om, at der er årsagssammenhæng mellem ulykke og skade. Først ved skrivelse af 20. september 2012 når man frem til, at man fra Codan side anser sagen for forældet, begrundet i at jeg allerede i oktober 2008 (altså 1 måned efter operation) burde have vidst at jeg ville få mén. Selskabet anser således forældelse indtrådt 21. oktober 2011.

Ved skrivelse af 8. oktober gør jeg indsigelse her imod, idet jeg på daværende tidspunkt fortsat var i behandling, og lægeligt blev lovet at jeg ville blive 100 procent frisk igen.

Codan vælger den 29. oktober at fastholde forældelsesdato til den 21. oktober 2010 ud fra den betragtning om at jeg burde have vidst at der ville være mén.

Da jeg er af den opfattelse at begyndelsestidspunktet for forældelse tidligst kan løbe fra det tidspunkt, hvor jeg kunne have krævet fordringen udbetalt, hvilket har været gældende i DL 5-14-4 og som er videreført i Forældelseslovens § 2, 1. pkt. og forældelse således først kan beregnes fra det tidspunkt hvor det blev mig oplyst at der lægeligt ikke kunne gøres mere og pensionssag og Arbejdsskadesag blev afsluttet, altså februar/marts 2010.

Subsidiært vil jeg mene, at da Codan er forsikringsselskab for JØP er der sket reel anmeldelse januar 2010 - hvor alle sagens papirer inklusiv sagsbeskrivelse blev fremsendt til pensionsselskabet.

Principalt er skaden således efter min opfattelse ikke forældet, subsidiært er skaden allerede anmeldt i januar 2010 hvor skaden anmeldes til JØP."

7. 83.589

Selskabet fastholder i brev af 2/1 2013 til nævnet afgørelsen og har til støtte herfor bl.a. anført:

"Forsikringstageren fremsendte med brev af 27.05.2012 en række bilag vedrørende en skade indtruffet d. 21.08.2006. Det fremgår af bilagene, at hun var kommet til skade, da hun som passager i en jeep blev slynget op mod bilens tag. Ulykken skete, da hun befandt sig som udsendt af Mellemfolkeligt Samvirke i Tanzania. Forsikringstageren fik umiddelbare stærke smerter i nakke og lænd, og hun blev CT-scannet, hvilket viste udposninger fra lændehvirvlerne.

Med anmeldelsen fulgte kopi af afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen, der har anerkendt ulykken som en arbejdsskade.

Vi har rekvireret journalen fra ... Sygehus, akterne fra Arbejdsskadestyrelsen samt akterne i pensionssagen fra ... Kommune.

Efter modtagelsen af disse bilag, har vi i brev af 17.09.12 meddelt forsikringstageren, at et eventuelt krav er forældet.

Forsikringstageren har i brev af 08.10. gjort indsigelse mod afgørelsen, som vi imidlertid har fastholdt i brev af 20.10.

Nærværende sag drejer sig som anført alene om, hvorvidt forsikringstagerens eventuelle krav er forældet allerede ved anmeldelsen til Codan.

Vi har ved vores afgørelse lagt vægt på

- At ulykken indtræffer d. 21.08.2006
- At forsikringstageren umiddelbart får stærke smerter i nakke og lænd
- At hun umiddelbart efter får konstateret diskusprolapser ved en CTscanning foretaget i Afrika
- At hun ifølge speciallægeerklæring af 29.06.2009 fra speciallæge ... har fortsatte smerter og sygemeldes i august 2007
- At hun ifølge samme erklæring blev undersøgt på Alpha-klinikken i München i december 2007, og her blev tilrådet operation med indsættelse af diskusproteser
- At denne operation ikke bliver udført på daværende tidspunkt, da der ville være tale om egenbetaling
- At operationen gennemføres i september 2008
- At der trods operationen fortsat var gener fra ryggen
- At det af speciallægeerklæringen af 29.06.2009 fremgår, at forsikringstageren siden ulykken har haft 'voldsomme reaktive muskulære spasmer i nakke-skulderåg, lænd og sæderegion'
- At forsikringstageren i mail af 21.10.2008 til Arbejdsskadestyrelsen har anført, at hendes rygskade var væsentlig større end først antaget
- At det af funktionsattest af 22.05.2009 fremgår, at forsikringstageren ved ulykken fik akutte smerter i ryg og ben, at smerterne var tiltagende, og at hun senere ikke kunne gå og stå.
- At forsikringstageren i mail af 21.08.2012 oplyser, at 'I hele 2007 og store dele af 2008 går jeg så jævnligt til læge, er permanent sygemeldt.'

Vi er således fortsat af den opfattelse, at forsikringstageren umiddelbart efter ulykken burde vide, at denne havde medført skader, der kunne være omfattet af ulykkesforsikringen, men at hun i hvert fald senest d. 21.10.2008 har haft kendskab hertil, idet hun i mail af samme dato til Arbejdsskadestyrelsen orienterede om, at rygskaden var væsentlig større end først antaget. Denne mail er fremsendt efter, at operationen blev foretaget.

Vi anser således kravet for forældet senest i oktober 2011, og dermed forud for anmeldelsen hertil

I kommentar til forsikringstagerens subsidiære påstand gør vi gældende, at en anmeldelse til JØP vedrørende pensionsydelse ikke kan anses som en anmeldelse til Codan vedrørende en ulykkesforsikring med den konsekvens, at forældelsen afbrydes. Anmeldelsen hertil er foretaget med brev af 27.05.2012."

Hertil bemærker klageren i brev af 21/1 2013 til nævnet bl.a. følgende:

"Ved sin skrivelse af 2. januar fastholder Codan, at jeg den 21.10.2008 burde have indset, at jeg havde pådraget mig en skade, der gjorde mig berettiget til udbetaling af erstatning.

I samme skrivelse anfører Codan også at baggrunden herfor er, at jeg ved ulykken pådrog mig skader på nakke og lænderyg der gav smerter, som var permanente helt fra ulykkens opståen.

Hertil bemærkes:

- Den 21.10.2008 var alene en måned efter at en omfattende rygoperation var overstået, og 3 uger efter at jeg var blevet udskrevet. Jeg var på daværende tidspunkt endnu ikke i stand til at gå ordentligt igen grundet smerter fra operationsområde. Det var endvidere ikke udredt, hvorvidt proteserne i helingsproces havde sat sig korrekt, hvilket først skete ved kontrol i januar 2009, hvor der blev foretaget røntgen og MR undersøgelse. Det var således umuligt at adskille, hvad der var effekten af operationen og hvad der var en permanent skade. Min henvendelse til Arbejdsskadestyrelsen af den dato, er alene en orienteringsskrivelse, hvor jeg orienterer om operationens omfang, der kom noget bag på mig - jeg kunne på dette tidspunkt ikke gå ordentligt.

- På daværende tidspunkt, havde jeg også smerter i bryst og nakke region af ryggen. Smerter der i dag er helt forsvundet, efter hård genoptræning. Jeg skulle således efter Codans opfattelse kunne kende forskel på, at nogle smerter kunne trænes væk, mens andre ikke kunne behandles. Hertil skal det endvidere bemærkes at smerterne i lænderyggen blev væsentlig forbedret nogle måneder efter operationen, idet jeg igen blev i stand til at stå oprejst med ret ryg.

- Efter operationen er jeg igennem et meget langt behandlingsforløb, idet Ortopædkirurg ... (danmarks førende rygkirurg) ikke kan forstå at jeg fortsat har smerter. I henhold til Codan burde jeg således have en viden der overstiger ...s, idet han på intet tidspunkt accepterer at smertetilstanden er permanent, men fortsætter undersøgelser, ud fra en betragtning af, at der må findes en årsag til smerterne som kan behandles. Hvilket også fremgår af speciallæge erklæring af 29.06.2009.

- Udredningsforløbet for skaden er således først afsluttet i januar 2010. Efter Ankenævnets egen praksis illustreret i AFK 37.878 samt AFK 40.101 beregnes forældelse

først fra det tidspunkt, hvor skaden er endelig udredt. Dette er således først tilfældet ved ...s meddelelse til ... kommune af januar 2010.

- Det fremgår endvidere af de papirer som Codan har rekvireret fra ... kommune, at jeg ved samtaler med kommunen fortsat regnede med at komme tilbage igen og arbejde på normal tid, idet jeg forventede at jeg ville blive smertefri. Det er således først igennem samtaler med kommunen at det begynder at gå op for mig, at der nok er en sandsynlighed for at smerterne er permanente. Hvilket fremgår af kommunens notater i min kompetenceprofil."

Endelig har selskabet i brev af 11/2 2013 til nævnet bl.a. anført:

"I kommentar hertil skal vi blot bemærke, at AK 37.878 og AK 40.101 efter vores opfattelse ikke er sammenlignelige med den aktuelle sag, hvor der i det lægelige materiale - herunder sagsakterne fra ... Kommune - beskrives ganske massive gener i hele forløbet efter ulykken.

Vi skal til støtte for vores afgørelse henvise til AK 79.998, AK 81.515 og AK 81.858."

Nævnet udtaler:

Efter sin gennemgang af sagen finder nævnet at måtte lægge til grund, at klageren løbende har haft væsentlige gener af skaden, hun pådrog sig den 21/8 2006. Henset hertil finder nævnet, at klagerens krav må anses for at være forældet ved anmeldelsen til selskabet den 27/5 2012, hvorfor nævnet ikke kan kritisere, at selskabet har afvist at yde dækning. At kravet er anmeldt til JØP før kravets forældelse, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

---

Klageren får ikke medhold.

Poul Sørensen